

et hvilket som helst, maaske endog ulønnet, Arbejde, som ikke strengt hører til deres Embedsgerning. Jeg forbeholder mig ogsaa paa dette Punkt at foreslaa en mindre Ændring til 3die Behandling. — Saa er der endelig Nr. 8, vedrørende Kontrolrevisionen, som blev nævnt af det ærede 7de kongevalgte Medlem (Hedemann). Jeg skal derom sige, at jeg er tilbøjelig til at mene, at det vil være ønskeligt, maaske nødvendigt, at der etableres en Revision foruden den, som finder Sted ved selve Statsbanerne. Men da jeg ikke er klar over, hvorledes en saadan Revision, omfattende saavel Statsbanernes Drift som deres Anlæg, hensigtsmæssigst bør ordnes, vil jeg finde det urigtigt at optage nogen Bestemmelse derom i Loven. Jeg mener, at dette Spørgsmaal maa staa hen til senere Afgørelse. At den nuværende Kontrolrevision — de vedkommende Embedsmænds Dygtighed og Iver ufortalt — ikke fuldt ud fyldestgør de Fordringer, der maa stilles til en virkelig effektiv Revision, er erkendt fra alle Sider. Men hvorledes en mere fyldestgørende Ordning skal træffes, er jeg ikke i Øjeblikket i Stand til at udtale mig om.

Jeg gaar dernæst over til Afsnittet vedrørende Lønningerne. Der er saavel af mig selv som af Udvalget stillet en Række Ændringsforslag om Forbedringer. Jeg tiltræder alle de af Udvalget stillede Forslag. De Ændringsforslag, der ere stillede af Mindretallet, maa jeg derimod fraraade. Dette er ikke, fordi jeg ikke skulde kunne ønske, at ogsaa nogle af de yderligere Lønningsforbedringer, som Mindretallet foreslaar, kunde gennemføres, men der er Grænser for, hvad det er muligt i den Henseende at opnaa. Jeg vil gøre opmærksom paa, at dette Lovforslags Lønningsbestemmelser i Hovedsagen ere byggede paa den af Jernbanekommissionen afgivne Betænkning. Jernbanekommissionen har nøje gennemgaaet de forskellige Klasser af ansatte, deres Arbejde, deres hidtidige Lønningsverkar, og hvad der for Fremtiden formentlig kunde være passende for dem. Det af Jernbanekommissionen indstillede blev i det væsentlige lagt til Grund for det Forslag, som Regeringen fremsatte i Folketinget i Fjor. Der var foretaget nogle Forbedringer, som vandt Folketingets Tilslutning — ikke helt ringe Forbedringer — og andre, som Folketinget bestemt satte sig imod. Ved nu at gennemarbejde Forslaget paa ny, inden det blev fremsat her i Landstinget, foreslog jeg ikke desmindre saa væsentlige

yderligere Forbedringer, at Udgiftsforøgelsen steg med omtrent en Fjerdedel. Medens den Udgiftsforøgelse, som Regeringsforslaget i Fjor medførte, var beregnet til omtrent 480,000 Kr., bevirker det her foreliggende Lovforslag en forøget Udgift paa omtrent 120,000 Kr. mere. At dette har fundet Tilslutning fra alle Sider, er jeg meget erkendtlig for, og ligeledes for, at det er lykkedes ved Forhandlinger i og med Udvalget at opnaa Enighed om yderligere Forbedringer, der, saa vidt jeg kan skønne, ville medføre en Udgiftsforhøjelse af 30—40,000 Kr. Vi ville saa komme op til en Udgift af noget som 650,000 Kr., og dette Tal vil dog kun betegne den Udgiftsforøgelse, der vil indtræde straks. Efterhaanden som Lovens Virkninger komme til at gøre sig fuldt gældende, vil Udgiften stige ikke ubetydeligt, hvor meget kan jeg ikke sige, men det bliver sandsynligvis nogle Hundrede Tusinde Kroner mere. Under disse Forhold tror jeg, at det er berettiget at være noget varsom med at gaa væsentlig videre, og skønt jeg erkender, at nogle af de Ændringsforslag om yderligere Forbedringer, som Mindretallet har stillet, kunne være ikke ubegrundede, tror jeg dog, at det, som Udvalget og dets Flertal har indstillet, i det store og hele er fyldestgørende. Det vilde være urigtigt, om man ikke vilde anerkende, at Loven i den saaledes foreslaaede Skikkelse i alt væsentligt imødekommer de forskellige berettigede Krav, som fra Personalets Side ere fremkomne.

Det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Lunn) har stillet et Ændringsforslag under Nr. 29, som gaar ud paa, at Aspiranter og Elever skulde opføres i 15de Lønningsklasse. Jeg maa imidlertid gøre opmærksom paa, at alle de Lønningsklasser, der ere optagne i Loven, kun omhandle det fast ansatte Personale, og dette gælder 15de Lønningsklasse. Aspiranter og Elever ere ikke fast ansatte, det er unge Mennesker, der ere antagne paa Prøve, og de høre derfor ikke ind under disse Lønningsklasser. Den faste Ansættelse betinger Pensionsret, og Adgangen til Pension begynder at løbe fra det Tidspunkt, man har faaet fast Ansættelse. At Elever og Aspiranter ere et perennerende Led i Statsbanernes Maskineri, kan gerne erkendes, men deraf følger ikke, at de høre hjemme i det faste Personales Lønningsklasser. Tværtimod, Stillingens Karakter synes naturligt at medføre, at de ikke høre hjemme der. — Det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (Stilling) har henvendt nogle Hen-